சீனி நைனா முகம்மது கவிதைகளில் திருக்குறளின் தாக்கம்
The influence of Thirukkural in Seeni Naina Muhammad's Poems

மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi D/O M.A.R Annamalai [1]

Abstract

The poet Seeni Naina Mohammed is a renowned and respectable poet in Malaysia. In the world of classical poems, he established a name for himself and he is a literary legend who observed the society in which he lived. The anthology of poetry *Thenkudu* was published in the year 2011, which comprises more than 200 classical poems that have been written by him from 1958 to 2011.The influence of *Thirukkural* has been found in many poems which are included in the anthology of poetry. A literature which has key concept, principle, grammar, structure, etc. akin to another literature that appeared at an earlier time period, in any one of the above mentioned aspects. The comparative literature studies have found that, the literature which doesn't have any semblance with the previous literature and having entirely newly created literature has been ignored by the literary principles of that particular language. This study is based on 'The Concept of Influence' which is the part of comparative studies and the aim of this article is to study the influence of Thirukkural, written in post-sangam age, in key concept found in the anthology of poetry Thenkudu, written in the modern age.

Date of submission: 2019-01-25
Date of acceptance: 2019-03-10
Date of Publication: 2019-07-30

Corresponding author's Name:
Dr. Manonmani Devi D/O M.A.R Annamalai
Email: manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

Key Words: Theory Influence, *Thirukkural*, poetry *Thenkudu*, grammar, literary principles

முன்னுரை

சிறந்த எண்ணங்களைச் சிறந்த மொழியில் கூறுவது அல்லது எழுதுவதுதான் இலக்கியம். சிறந்த இலக்கியம் என்பது இலக்கை நோக்கி நம்மைக் கொண்டு செல்லும் ஆற்றல் கொண்டது. இலக்கண வழுவில்லாமல் எழுதப்படுவன எல்லாம் இலக்கியம் என்பது இலக்கண நூலார் கொள்கை. சிறந்த இலக்கியங்கள் காலம் கடந்தும் நிலைபெற்று நீடுவாழும்; பிறநாட்டார் வணக்கம் செய்யும் வகையிலே போற்றும் வகையிலே வளர்ச்சி அடையும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. தமிழர்கள் தாங்கள் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நாடுகளில் எல்லாம் தமிழிலக்கியத்தை வளர்த்தனர். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் இலக்கிய முயற்சி என்பது கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, ஓவியம் என பல்வகையில் பரவி நிற்கிறது.

அவ்வகையில், புலம்பெயர்ந்த தமிழரான இறையருட்கவிஞர் செ. சீனி நைனா முகம்மது அவர்கள் பல்வேறு வகையில் தமிழ் இலக்கியத்தை மலேசிய மண்ணில் வாழவும் வளரவும் வழிவகுத்துள்ளார். இவர் மரபுவழி வந்த இலக்கிய இலக்கண அறிவுடையவர். மலேசியத் திருநாட்டின் மதிப்புறு கவிஞர். மரபு கவிதை உலகில் தனக்கென ஓரிடத்தை நிலை நிறுத்திக்கொண்ட இவர், தான்வாழும் சமூகத்தை உற்று நோக்கிய ஒரு படைப்பாளியாவார். 1958 முதல் 2011ஆம் ஆண்டு வரை இவர் எழுதிய 200க்கும் மேற்பட்ட மரபு கவிதைகள் அடங்கிய 'தேன்கூடு' எனும் கவிதைத் தொகுப்பு நூல் 2011ஆம் ஆண்டு வெளியீடு கண்டது. இக்கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பல கவிதைகளில் திருக்குறளின் தாக்கம் காணப்படுகின்றது.

[1] The author is a lecturer in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University,Malaysia. manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

ஓர் இலக்கியம் அதன் அடிக்கருத்து, உத்தி, யாப்பமைப்பு, புனைவுநிலை ஆகியவற்றில் அதற்கு முன்பு தோன்றிய மற்றொரு இலக்கியத்துடன் ஏதேனும் ஒரு வகையில் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கும். இவ்வாறாகத் தனக்கு முந்தைய இலக்கியங்களில் தொடர்பில்லாமல் முற்றிலும் புதிதாகப் படைக்கப்படுகின்ற ஓர் இலக்கியத்தை அம்மொழியின் இலக்கிய மரபுகள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் புறக்கணித்துவிடுகின்றன என்பது ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுகளின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது(Balasupramanyan, *1972).* ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் 'தாக்கக்கோட்பாடு'(Influence Theory) எனும் அணுகுமுறையின் அடிப்படையில், தற்காலத் தமிழிலக்கியமான தேன்கூடு கவிதைத்தொகுப்பில் சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய திருக்குறளின் தாக்கம் அடிக்கருத்துச் சார்ந்தும் புனைவுநிலை சார்ந்தும் எவ்வகையில் ஒற்றுமை கொண்டுள்ளது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். மேலும், இக்கட்டுரையின் வழி ஓர் இலக்கியம் மற்றொரு இலக்கியத்தின் மீது செலுத்துகின்ற தாக்கத்தினால் இலக்கிய மரபின் புதிய இலக்கிய வகைகள் உருவாவதைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

தாக்கக் கோட்பாடு

செல்வாக்குக் கொள்கை அல்லது தாக்கம் கொள்ளுதல் (Influence Theory) என்பதே தாக்கக்கோட்பாட்டின் விரிவாக்கம் ஆகும் (Panjangam, *2011).* தாக்கம் என்பது 'Influence' என்ற ஆங்கிலச்சொல்லின் பெயர்ப்பாக ஆளப்படுகிறது. பிரெஞ்சு நாட்டு ஒப்பீட்டறிஞர் 'ஜோசப் டெக்ஸ்டு' என்பவர் இக்கோட்பாட்டின் தந்தை என்று போற்றப்படுகிறார்(Jeyaboss, 2009). ஓர் இலக்கியம் பிறமொழி இலக்கியங்களிலிருந்து கொண்டது எது, அவற்றுக்குக் கொடுத்தது எவ்வளவு என ஆராயும் 'கொள்வினை, கொடுப்பினை பற்றிய ஆய்வே தாக்கக்கோட்பாடு எனப்படுகிறது (Bhagavathi, *2007).* இக்கோட்பாடு பல துறைகளிலும் அதன் பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்தினாலும் இலக்கியத் துறையில்தான் இக்கோட்பாட்டின் தாக்கத்தை நன்கு அறிய முடியும். காலங்காலமாய்ப் படைப்பாளர்களின் சிந்தனையில் உதித்த உலக இலக்கியங்கள் அனைத்தும் இந்தத் தாக்கக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்து வருகின்றன (Panjangam, *2011).*

T.S. Eliot *(1962)* என்பார், பாரம்பரியமும் தனித்தன்மையும் (Tradition and individual Talent) என்ற கட்டுரையில், "ஒரு படைப்பாளியின் மனத்தில் அவன் அதுகாறும் அறிந்துள்ள இலக்கியங்களின் கூறுகள் சொற்றொடர்கள் அடைந்துள்ள உணர்வுகள், உணர்ச்சிகள் என்பன அவனை அறியாமலேயே ஒரு புதிய படிவம் பெற்று இலக்கியமாகி விடுகிறது. இத்தகைய படைப்பின் போது படைப்பாளி வேதனைப்படுவதாகவும் அவன் மனம் படைப்பில் ஈடுபடுவதாகவும் சுட்டுவார். மேலும் ஒருவன் முழுமையான படைப்பாளியாக வேண்டுமெனில் வேதனைப்படும் அவனுக்கும் படைக்கும் மனத்திற்கும் அதிக இடைவெளி வேண்டும்" என்று கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

உலக இலக்கிய நோக்கும் தாக்கக் கோட்பாடும்

ஓர் இலக்கியம் மக்கள் மத்தியில் தன் செல்வாக்கைப் பெற வேண்டுமாயின் அதற்கென்று தனி 'தகுதி' இருப்பது அவசியம். அந்த இலக்கியம் பெற்ற அந்தத் தகுதியே உலக இலக்கிய நோக்கு என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர் (ஸ்ரீணீஸ்வீபீ, *1969).* ஆக, படைப்பாளர்களின் படைப்புகள் உலக இலக்கிய நோக்கினைப் பெற, இலக்கியங்கள் ஒன்றின் மீது ஒன்று தத்தம் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தும் ஆரோக்கியமான நிலை உருவாகி இருக்கும் என்பது திண்ணம்.

தாக்கக் கோட்பாட்டின் வழி இலக்கியங்கள் உருவாக ஏழு வழிகள் உள்ளன என்று ஒப்பிலக்கிய அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்(Panjangam, *2011).* அவை, 1. எடுத்தாளல் 2. மனத்தாக்கம் 3. மனத்தெழுச்சி 4. பிறமொழித்தாக்கம் 5. மறைமுகத்தாக்கம் 6. எதிர்நிலை என்பவையே ஆகும். இவற்றுள், எடுத்தாளல், மனத்தாக்கம், மனத்தெழுச்சி

எனும் மூன்று வழிகளில் திருக்குறளின் தாக்கம் தேன்கூடு கவிதைத்தொகுப்பில் கையாளப்பட்டுள்ள வகைமையில் இவ்வாய்வு விரிகிறது.

வள்ளுவர் வழியில் இறையருட்கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மது

வள்ளுவரின் வழிநின்று அரிய சாதனைகளை வடித்த புலவர் பலராவர். தெய்வத் திருக்குறள் பால் புலவர்களுக்கு உள்ள ஈடுபாடே அதற்குக் காரணம். 'சிலம்பின் திறமுரைத்த இளங்கோவடிகள் முதலாக வீர சுதந்திரம் வேண்டிப் பாடிய பாரதியார் ஈறாகத் தமிழகத்தில் தோன்றிய பெருங்கவிஞர் அனைவரும் திருக்குறளின் கருத்துகளைத் தமது கவிதைகளில் அமைத்து அழகுக்கு அழகு செய்துள்ளனர்' என்று சேதுப்பிள்ளை கூறியுள்ளார்கள் (1968, பக்.58). அவ்வகையில், இறையருட்கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மது அவர்களும் தமது தேன்கூடு கவிதைத்தொகுப்பில் பல இடங்களில் திருவள்ளுவரைப் புகழ்வதோடு அவரது கருத்துக்களையும் குறள்வரிகளையும் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் திருவள்ளுவரின் புகழ் (மனத்தாக்கம்)

'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை' என்று வள்ளுவரை நடுநயமாக வைத்து வாழ்த்துகிறார் பாரதியார் (1995). இந்த வரிகளால் தூண்டப்பெற்ற சீனி அவர்களோ,

காப்பியனைத் தமிழுலகம் ஆளவைத்தாய் இங்குக்

காலமெல்லாம் வள்ளுவனை வாழவைத்தாய்

காப்பியத்துக் கோர்இளங்கோ கண்டெடுத்தாய் அந்தக்

கான்முனையில் நானும்வந்தேன் கைகொடுத்தாய்!

(அமுதான தமிழே, தேன்கூடு, 2011: பக்.39)

என்றும், 'தெள்ளமுதம் நல்குகின்ற தேன்சிலம்புக் காவியத்தில், உள்ளமதில் தீஞ்சுவையை ஊறவைத்தே, இன்பத்தால் துள்ளவைக்கும் ஆற்றலதாய் தோன்றுகிறாள்; பேரறிஞர் வள்ளுவனார் பாடிவைத்த வாழ்வியலில் (என் காதலி, தேன்கூடு, 2011: பக்.29) என்றும் தமிழை வாழ்த்தும்போது, அங்குத் தொல்காப்பியனுக்கு அடுத்து வள்ளுவனை நிறுத்தி, தமிழ்மொழியே நீ காலமெல்லாம் எங்கள் வள்ளுவனை வாழவைத்தாய் என்று நெஞ்சார வாழ்த்தி மகிழ்வதொடு வள்ளுவனைப் பேரறிஞர் எனப்புகழ்ந்து, திருக்குறளில் தமிழ்மொழி வாழ்வதாகக் கவிதை வடித்துள்ள பாங்கு, தேன்கூடு கவிதைத்தொகுப்பில் வள்ளுவனின் தாக்கத்தை நன்கு பறைசாற்றுகிறது.

குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி

கணமேயும் காத்தல் அரிது. (குறள்: 29)

குணக்குன்றுகளான பெரியவர்கள் கோபம் கொண்டால் அந்தக் கோபம் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஒரு கணம் கூட நிலைத்து நிற்காது என்று நீத்தார்பெருமை எனும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவன் பகர்ந்தான். கீழ்க்காணும் கவிதையில் இளைஞர்களைக் குணம் எனும் குன்றின் மீது ஏறுமாறு கவிஞர் அழைக்கிறார். இவ்வாறு அழைப்பதற்குத் திருக்குறள் எனும் இலக்கியத்தின் தூண்டல் நிலையே காரணமாகின்றது.

ஏறப்பா **குணமென்னும் குன்றின் மேலே**

இலக்கியத்தின் இலக்கதுதான் எழுந்திடப்பா!

(பா!பா!பா அப்பப்பா!, தேன்கூடு: 2011, பக். 43)

தேன்கூடு கவிதைத்தொகுப்பில் திருக்குறளின் சிறப்பு (மனத்தெழுச்சி)

தமது கவிதை வரிகளில் திருவள்ளுவனின் புகழ் பாடிய சீனி அவர்கள் தொடர்ந்து திருக்குறளின் சிறப்பை ஆங்காங்கே கூறிச் சென்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

'வாழும் நெறியை ஏழு சீரில்

வழங்கும் குறள்கள் தமிழிலே இடர்

சூழும் போதும் சுடரும் கற்பைப்

பாடும் சிலம்பு தமிழிலே'

(எல்லாம் தமிழிலே!, தேன்கூடு, 2011: பக்.34)

மேற்காணும் கவிதையில் திருக்குறள், ஏழே சீர்களில் மனித வாழ்வின் நெறிகள் அத்துணையும் கூறியுள்ள அழகை வியந்துபார்க்கிறார். தொடர்ந்து, 'பெருநாட்சா, சேக்சுப்பியர், புளூட்டோ, உரூசோபோன் றோரை உலகறியும் ஆனால், திருக்குறளும் தேன்சிலம்பும் செய்தோரை மட்டும், அருந்தமிழர் நாமே அறிந்திலமே இன்னும்!'(அத்திருநாள் என்று வரும்?, தேன்கூடு, 2011: பக்.30) என்ற கவிதை வரிகளில் சிறப்புமிக்க திருக்குறளை அறியாது வாழும் தமிழர்களைக் கண்டு மனம் நொந்து பாடும்வேளையில் குறளின்பால் கவிஞருக்கு இருக்கும் மனத்தாக்கம் நன்கு புலனாகிறது.

தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் திருக்குறளின் தாக்கம் (மனத்தெழுச்சி)

திருக்குறளின் அமைப்பு முறையையும் புனைவு நிலையையும் உள்வாங்கிய கவிஞர் தமது கவிதையில் அவ்வமைப்பு முறையை விளக்கியதொடு வள்ளுவனை நமது பாட்டன் எனக் குறிப்பிட்டு வள்ளுவனுக்கும் தமிழனுக்கும் இருக்கும் உறவையும் வள்ளுவன் சுட்டிய தமிழனின் வாழ்வியலையும் மிக நயமாகக் காட்டியுள்ள பாங்கானது நம்மை வியக்கவைக்கிறது. இங்குக் குறளின் மீது கவிஞருக்கு இருக்கும் ஈடுபாடு வெளிப்படுகிறது.

அறம்பொருள் இன்பம் அன்றே பகுத்து

அகமும் புறமும் அதனுள் வகுத்துக்

களவும் கற்பும் காதலும் ஊடலும்

பாடித் தந்த பாட்டனின் ஞானம்

(நாங்கள் வேறு நீங்கள் வேறுதான்!, தேன்கூடு, 2011: பக். 40)

திருவள்ளுவர் துறவறவியலில் 'கொல்லாமை' எனும் அதிகாரத்தையும் இல்லறவியலில் 'புறங்கூறாமை' எனும் அதிகாரத்தையும் அமைப்பு நிலையில் எடுத்தாண்டு உள்ளார். இவ்வமைப்பு முறையைக் கவிஞர் தம் கவிதைகளில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

கொல்லாமை யோடுபுறம்

கூறாமை என்றெல்லாம்

பல்லாமை சொல்லிஅறப்

பாதையினை நீவகுத்தாய்

(நீத்த நிலைவிடுத்து வாராயோ!, தேன்கூடு, 2011: பக். 140)

தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் திருக்குறளடிகள் (எடுத்தாளல்)

தேன்கூடு கவிதைத்தொகுப்பில் காணப்படும் கவிதைகளில் சில திருக்குறளி லிருந்து எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றுச் சில ஒத்த கருத்துகளாகவும் இருக்கின்றன. சான்றுகளாகச் சில கவிதை வரிகள்:

1. குறள் 314: இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண

நன்னயம் செய்து விடல்

நமக்குத் தீமை செய்தவரைத் தண்டித்தல் அவரே நாணும்படியாக அவருக்கு நல்லுதவி செய்து அவருடைய தீமையையும் நன்மையையும் மறந்துவிடுதலாகும் என்றான் வள்ளுவன். தவறு செய்பவனை அறம்மீறாது தண்டிக்கும் புதிய வழியைக் கூறிய வள்ளுவனைப் போன்ற உயர்ந்த சான்றோனைத் தமிழனைத் தவிர வேறு யாருமே அறிந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று தமது கவிதையில் கூறியதன் வழி வள்ளுவனைப் போன்றதொரு புலவன் வேறு எந்த இனத்திலும் தோன்றியதில்லை என்ற கருத்தைக் கீழ்க்காணும் கவிதைவரிகளில் மறைமுகமாகக் கூறி, திருவள்ளுவனின் புகழைச் சிகரத்திற்குக் கொண்டு சென்றுள்ளார் கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மது.

இன்னா புரிந்தோரை

எவ்வா றொறுப்பதென்று

சொன்னவரை நம்மையன்றிச்

சொல்லுங்கள் யாரறிவார்?

(அத் திருநாள் என்று வரும்?, தேன்கூடு, 2011, பக்.30)

2. குறள் 318: தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை

தானறிவான் என்கொலோ

மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்

தன் உயிருக்குத் துன்பமானவை இவை என்று உணர்ந்தவன், அத்துன்பத்தை மற்ற உயிருக்குச் செய்தல் என்ன காரணத்தாலோ என்ற வள்ளுவனின் குறளடியைக் கீழ்க்காணும் வெண்டளைக் கொச்சகக் கலிப்பா வகையில் அமைந்த தமது கவிதையில் கவிஞர் கையாண்டுள்ளதோடு இது போன்ற அரிய கருத்துகளை இவ்வுலகிற்குக் கூற நாம் தவறிவிட்டோம் என்றும் கவிஞர் கீழ்க்காணும் வரிகளில் மனம் நொந்து கூறியுள்ளமை திருக்குறள் மீது அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஆழ்ந்த பற்றையும் தாக்கத்தையும் பறைசாற்றுகின்றது.

இன்னும் அழகாய்

இதனையே வள்ளுவனார்

தன்னுயிருக் கின்னாமை

தானறிவான் என்கொல்லோ

மன்னுயிருக் கின்னா

மனமுவந்து செய்தலென்று

சொன்னார்! உலகறியச்

சொன்னோமா நாமிதனை?

(அத்திருநாள் என்று வரும்?, தேன்கூடு, 2011: பக்.31)

3. குறள் 1330: ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின்

இன்பத்துப்பாலில் ஊடலுவகை எனும் அதிகாரத்தில், காமத்திற்கு இன்பம் தருவது ஊடுதல் ஆகும், ஊடல் முடிந்த பின் கூடித் தழுவப் பெற்றால் அந்த ஊடலுக்கு இன்பமாகும் என்ற கருத்தினை வள்ளுவன் கூறவிழைந்துள்ளான். இக்குறளை அப்படியே தமது கவிதையில் கையாண்டுள்ளார் கவிஞர் சீனி அவர்கள். இதனையே இலக்கியக் கடன் என்று ஒப்பிலக்கிய அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஊடலுவகை எனும் தலைப்பிட்ட கலிவெண்பா வகையில் புனையப்பட்ட கவிதையில் ‘மலரிலே வந்தமரும் வண்டாய்நான் மாறி மலரென என்னருகில் மஞ்சத்தில் சாய்ந்திருந்த என்னவளின் வண்ண எழில்முகத்தைப் பார்த்திருந்தேன்’ எனத்தொடங்கும் கவிதையின் இருபத்து நான்காவது அடியில்,

இதற்குமேல் தாளாதே என்னுள்ளம் இன்னும்

குதர்க்கமாய்ப் பேசாதே! கோபம் வரு’ மென்றேன்.

‘ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம், அதற்கின்பம்

கூடி முயங்கப் பெறினென்று வள்ளுவனார்

கூறியதாய் அன்றொருநாள் கூறியதேன்?

(ஊடலுவகை, தேன்கூடு , 2011,பக்.110)

1330வது குறளின் பொருளை நன்குணர்ந்து இடமறிந்து பயன்படுத்தியுள்ளமை சீனி நைனா முகம்மது திருக்குறளின் மீது கொண்ட காதலை வெளிப்படுத்துகிறது.

குறள் 1: அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு

திருவள்ளுவர் பாயிரவியலில் தமது முதலாவது குறளில், நெடுங்கணக்கில் உள்ள எழுத்துகள் எல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடையன; அது போல உலகம் இறைவனை முதலாக உடையது என்று கூறியுள்ள கருத்தினை உள்வாங்கி புனைவுநிலையில் சிறு மாற்றத்தை மேற்கொண்டு கவிஞர் தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆதியந்தம் இல்லான்

அவன்முதற்றே ஞாலமென்றாய்

பீதியுற்ற வேளையிலும்

பேரின்பப் போதினிலும்

(நீத்த நிலைவிடுத்து வாராயோ!, தேன்கூடு, 2011: பக். 140)

எனும் வரிகளில் உலகம் ஆதியந்தம் இல்லா இறைவனை முதலாகக்கொண்டது என்று நீ கூறியுள்ளாய் வள்ளுவனே! ஆனால் இன்றைய நிலையில் செல்வம்தான்

உலகத்தில் முதலானது என்ற மக்களின் குரல்கேட்டால் நீ சிரிப்பாயோ! அல்லது நொந்துபோவாயோ தெரியவில்லை என்று விரக்தியுடன் கூறியுள்ள பாங்கினைக் காணமுடிகிறது. மேலும்,

குறள் 927: உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்

கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்

எனும் கள்ளுண்ணாமை அதிகாரத்தில் மறைந்திருந்து மதுவருந்தினாலும் மறைக்க முடியாமல் அவர்களது கண்கள் சுழன்று மயங்குவதைக் கண்டு ஊரார் எள்ளி நகையாடத்தான் செய்வார்கள் என்று கூறியுள்ள கருத்தினைத் தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பின் புனைவுநிலையில் கீழ்க்காணும் கவிதை வரிகளில் காணமுடிகின்றது.

கள்ளருந்திப் போதையுற்றுக்

கண்சாய்தல் பாவமென்றாய்

கள்ளிலிவர் நீந்துகின்றார்:

கண்டுதினம் வேற்றினத்தார்

எள்ளுகிறார் இவர்க்கதிலே

எள்ளளவும் நாணமில்லை

(நீத்த நிலைவிடுத்து வாராயோ!, தேன்கூடு, 2011, பக். 140)

கள்ளருந்தும் பழக்கம் தவறு என்று வள்ளுவன் குறிப்பிட்டிருந்தும் மலேசியத் தமிழர்களில் சிலர் போதையில் தள்ளாடுவதைக் கண்டு பிற இனத்தவர் எள்ளி நகையாடுகிறார்கள் இருப்பினும் இவர்களுக்கு எள்ளளவும் நாணமில்லை என்று கவிஞர் வள்ளுவனின் குறளைச் சுட்டிக்காட்டி மிக நாசுக்காகக் கள்ளருந்தும் சமூகத்தைச் சாடுகிறார்.

குறள் 596: உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது

தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து

எண்ணுவது எல்லாம் உயர்வைப்பற்றியே எண்ணவேண்டும், அவ்வுயர்வுக் கைகூடாவிட்டாலும் அவ்வாறு எண்ணுவதை விடக்கூடாது என்றான் வள்ளுவன். இக்குறளினை இசைப்பாடல் வழி கவிஞர் மிக அழகாகக் கையாண்டுள்ளார்.

வள்ளுவப் பாட்டனைத் தெரியுமா? தம்பி

வள்ளுவப் பாட்டனைத் தெரியுமா?

உள்ளுவ தெல்லாமே உயர்வுள்ளச் சொல்லிய

வள்ளுவப் பாட்டனைத் தெரியுமா?

(பாட்டனைத் தெரியுமா, தேன்கூடு, 2011:பக்.169)

‘பொன்னான குறளினை மண்வாழப் பாடிய கண்ணான பாட்டனைத் தெரியுமா?’ என்றும் சாவாத குறளினைப் பார்வாழ பாடியே பேர்வாழும் பாட்டனைத் தெரியுமா? என்றும்

இக்கவிதை முழுதும் வள்ளுவனைக் கவிஞர் புகழ்ந்துரைத்துள்ள பாங்கு கவிஞர் திருவள்ளுவன் மீது கொண்டுள்ள பற்றினைப் பறைசாற்றுகின்றது.

குறள் 595: வெள்ளத்து அனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்

உள்ளத்து அனையது உயர்வு

ஊக்கமுடைமை எனும் அதிகாரத்தில் நீர்ப்பூக்களின் அடிக்காம்பின் நீளம் நீரின் அளவே ஆகும். அதுபோல மக்களின் உயர்வும் அவர்களின் மன ஊக்கத்தின் அளவே ஆகும் என்று வள்ளுவன் கூறியுள்ள கருத்தினை உள்வாங்கி கவிஞர் கீழ்க்காணும் தம் கவிதையில் வடித்துள்ளார்.

வெள்ளத்தின் அளவே தாமரை உயரும்

வெறுங்குள மானால் அழியும் புது

வெள்ளத்தில் மீண்டும் தழையும்

உள்ளத்தில் உயர்ந்தால் உயர்ந்திடும் வாழ்க்கை

உன்வச மாகிடும் உலகம் இதை

உணரத் திருக்குறள் உதவும்

(நீ உயர..., தேன்கூடு, 2011: பக்.188)

மேற்கண்ட கவிதையில் உயரத்துடிக்கும்

இளைஞர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் நிலையில் வள்ளுவனின் குறளைத் துணைக்கழைத்துள்ளார் கவிஞர்.

குறள் 56: தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்

கற்புநெறியில் தன்னையும் தன் கணவனையும் காத்துக்கொண்டு, தமக்குப் பெருமை சேர்க்கும் புகழையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் உறுதி குலையாமல் இருப்பவள் பெண் என்றான் வள்ளுவன். இதனையே கவிஞரும் கலிவெண்பாவில் அமைந்த தமது கவிதையில் கையாண்டுள்ளமை திருக்குறளின் தாக்கத்தைக் காட்டிநிற்கின்றது.

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்ணென்று சொன்னகுறள்

ஒன்றே அதன்பயனை உன்னறிவுக் கெட்டவைக்கும்

இன்றே குறள்பயில்வாய் இல்லத் தொளிநிறைப்பாய்

பெண்போல் உலகில் பெரிதில்லை தன்மைகெடின்

மண்மேல் அதுபோன்ற மாசுமில்லை ஆதலின்நீ

பெண்ணாக உன்கைப் பிடித்தோன் புகழ்காக்கும்

கண்ணாக அன்புக் கனியாக வாழ்ந்திடுவாய்

(ஏற்றமுடன் வாழ்க, தேன்கூடு, 2011: பக்.202)

குறள் 34: மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்

ஆகுல நீர பிற

மனம் தூய்மையாக இருப்பதே அறம்; மற்றவை ஆரவாரத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்ற வள்ளுவர் கூற்றுக் கீழ்க்காணும் தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளமை திருக்குறளின் தாக்கத்தை எடுத்தியம்புகின்றது.

எனக்குள்ளே உண்மையொளி வேண்டு மாயின்

என்னவழி எனவெண்ணி மயங்கும் வேளை,

மனத்துக்கண் மாசிலனாய் ஆதல் என்ற

வள்ளுவனின் குறளோசை காதில் கேட்க,

வினைத்தூய்மை வெளிச்சமெலாம், மனத்தின் தூய்மை

விளைந்தால்தான் விளையுமென்று தெளிவு பெற்றேன்.

(இதற்குமுன் அது வேண்டும், தேன்கூடு, 2011: பக்.259)

தேன்கூடு கவிதைத்தொகுப்பில் காணப்படும் திருக்குறளின் அடிக்கருத்துகள்(வழிகாட்டி)

திருவள்ளுவர் இயம்பிய அறக்கருத்துகளைக் கவிஞர்கள் தமது கவிதைகளில் வேறு புனைவு நிலையில் கையாண்டுள்ளமை காலந்தோறும் காணக்கிடக்கின்றது. அவ்வகையில் தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் பல இடங்களில் அறிவுரையாகவும் காதலை வெளிப்படுத்தும் நிலையிலும் திருக்குறளின் அடிக்கருத்துகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இன்பத்துப்பாலில், குறிப்பறிதல், தகையணங்குறுத்தல் எனும் அதிகாரங்களில் வள்ளுவன் கையாண்ட குறள்கள் கீழ்க்காணுமாறு அமைந்துள்ளன.

நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்

யாப்பினுள் அட்டிய நீர் (குறள்: 1093)

நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு

தானைக் கொண்டன்ன துடைத்து (குறள்: 1082)

யான்நோக்கும் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்

தான்நோக்கி மெல்ல நகும் (குறள்: 1094)

தலைவன் நோக்காதபோது தலைவி நோக்குவதாகவும் அவ்வாறு நோக்கியவள் நாணங்கொண்டு தலைகுனிந்த செயலைக் காதற்பயிர் வளர தலைவி விதைத்த நீராகத் தலைவன் கருதுகிறான் என்கிறார் வள்ளுவர். தலைவி வீசிடும் பார்வையானது வேலைப்போல தலைவனைத் தாக்கியதாக வள்ளுவன் உவமை கூறுகிறான். தலைவன் நோக்கும்போது தலைவி நிலம்பார்ப்பதும் பாராத போது தம்மைப் பார்த்து நகைப்பதும் தலைவியின் செயலாக இருக்கிறது என்கிறான் வள்ளுவன். வள்ளுவன் கூறிய தலைவியின் இச்செயல்கள் எல்லாம் இறையருட்கவிஞருக்கு மனத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருகின்றன. ஆகையினால்தான் தம் கவிதைகளில் இவ்வடிக்கருத்துகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

அம்பாக ஒருபார்வை வீசினாள் அதை

அன்பான பார்வையால் பூசினாள்!

என்பார்வை விழும்போது கூசினாள் பின்

ஏதேதோ வாய்க்குள்ளே பேசினாள்!

விண்பார்த்து விழியாலே தேடினாள் கால்

விரலாலே மண்ணையும் கீறினாள்!

முன்தானை நழுவாமல் மூடினாள் பெரு

மூச்சாலே ஒருசெய்தி கூறினாள்!

(சொல்லத் தெரியவில்லை!, தேன்கூடு, 2011:பக்.129)

இப்பெண்ணின் கண்கள் உயிர்பறிக்கும் கூற்றமோ? என்ற வள்ளுவனின் கேள்விக்குக் கவிஞர் தம் கவிதையில் பதிலளிக்கிறார். வள்ளுவன் பெண்ணின் கண்களைக் கூற்றம் என்றான். கவிஞர் சீனியோ காலனைப் பெண்ணின் கண்களில் தாம் பார்த்துவிட்டதாக ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார்.

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்

நோக்கம் இம்மூன்றும் உடைத்து (குறள்: 1085)

வேலெனும் கூர்மையெல்லாம் விழி

வீச்சில் மிகைத்துவிட்டாள்!

காலனை யாரறிவார் அவள்

கண்களில் நானறிந்தேன்!

(கண்ணல்ல காலன்!, தேன்கூடு, 2011:பக்.128)

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை

தன்நோய்க்கு தானே மருந்து (குறள்: 1102)

மேற்கண்ட குறளில் காதல் நோயைக் கொடுத்தவளான பெண்ணே அந்நோய்க்கு மருந்தும் ஆகிறாள் என்றான் வள்ளுவன். கவிஞரோ இவ்வடிக்கருத்தினை உள்வாங்கி நோயில் கிடத்திவிட்டாள்.... அவள் கண்ணே மருந்திடுமோ என்கிறார்.

நூலெனும் நுண்ணிடையாள் எனை

நோயில் கிடத்திவிட்டாள்

காலம் கனிந்திடுமோ அவள்

கண்ணே மருந்திடுமோ!

(கண்ணல்ல காலன்!, தேன்கூடு, 2011: பக்.128)

திருக்குறளின் வழியில் நடக்காத தமிழச் சமூகம் சாடப்படுதல்(காலச்சூழல்)

திருக்குறள் வழி நடக்காத தமிழர் இருத்தலை விட சாதல் நன்று என்று கவிஞர் சீனி அவர்கள் சாடியுள்ளமை தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பின் வழி அறியப்படுகின்றது. திருக்குறள் போன்ற அரிய நூல்கள் இல்லாத பிற இனத்தவர்கள் எல்லாம் சிறப்பான நல்வாழ்க்கை வாழும்போது அரிய புதையலான திருக்குறளைப் பெற்றிருக்கும் தமிழர்கள் திருவள்ளுவனின் கருத்துகளை வாழ்வில் கடைபிடிக்காமல் நடந்துகொள்கிறார்கள். ஆனால், திருக்குறள் எனும் நூல் தங்களுக்கு உரியது என பெருமை பேசுகிறார்கள். இந்நிலை மாறவேண்டும் என்று கவிஞர் குமுறுகிறார். கவிஞரின் மனத்தெழுச்சி கீழ்க்காணும் கவிதையில் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

திருக்குறள்போல் நூலொன்றும் இல்லா ரெல்லாம்

திருநிறைந்து நல்வாழ்க்கை வாழும் போது,

திருக்குறளைத் தமதென்று பெருமை

பேசும்

தீந்தமிழர் தேய்ந்துவிட்ட விந்தை என்னே!

திருக்குறளை நமதென்றால் தமிழரெல்லாம்

திரும்பிடவே குறள்வழியில் உறுதி கொள்வீர்

திருக்குறளின் வழிநடத்தல் இயலா தென்றால்

திருக்குறளை நமதென்று பீற்றல் வேண்டா!

வள்ளுவரே வந்தாலும் அவரே சொன்ன

வழியினிலே வாழ்வதிங்கே இயலா தென்றே

எள்ளுகின்ற தமிழரிங்கே இருந்தா லென்ன!

இல்லாமல் தாம்மடிந்து போனா லென்ன

உள்ளமதில் தமிழனெனும் உணர்வுண் டானால்

ஒருமுகமாய்க் குறள்வழியில் நடப்பீர் இன்றேல்

வள்ளுவனின் பரம்பரைக்குக் களங்கம் வேண்டாம்

வாழ்வினையே முடித்தொன்றாய்ச் சாதல் நன்றே!

(தெருவிலே தமிழனென்றால், தேன்கூடு, 2011: பக்.137)

நிறைவுரை

தாக்கத்திற்கு உட்படுதல் ஒவ்வொரு எழுத்தாளரிடமும் வெவ்வேறு விதமாக வெளிப்படுகின்றது. சிலர் போலச் செய்கின்றனர்; சிலர் தழுவுகின்றனர்; சிலர் மொழிபெயர்க்கின்றனர்; சிலர் ஒட்டுச்சேர்க்கை முறையைக் கையாளுகின்றனர்; சிலர் திருடவும் செய்வது செய்கின்றனர்; சிலர் கடன் வாங்குகின்றனர்; சிலர் மறு உருவாக்கம் செய்கின்றனர்; சிலர் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகி இருப்பதே தெரியாமல் நையாண்டி செய்வது போலச் செயல்படுகின்றனர். கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மது சிந்தனையில் திருக்குறளின் தாக்கம் வேரூன்றி உள்ள நிலையை அவரது தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பு நமக்கு நன்கு பறைசாற்றியுள்ளது.

ஆண்டுகள் பல கடந்தாலும் சிறந்த கருத்துகள் என்றும் அழிவதில்லை, உயர்ந்த எண்ணங்கள் என்றும் மறைவதில்லை. இந்த அழியாத உண்மையைத் தேன்கூடு கவிதைத்தொகுப்பில் திருக்குறளின் செல்வாக்கும் தாக்கமும் மிகுந்திருப்பதைக் கொண்டே தெள்ளிதின் உணர முடிகிறது. சிறந்த கருத்துகளுக்கு என்றும் நிலைபெற்று நீடு வாழும் நிலைத்த தன்மை உண்டு. வள்ளுவரின் காலங்கடந்து நிற்கும் அருங்கருத்துகள் இப்புவி உள்ளளவும் நிலைத்து வாழும் என்பது திண்ணம். வள்ளுவரின் அடிச்சுவட்டில் வெற்றி நடைபோட்ட இறையருட்கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மது அவர்கள் இம்மண்ணுலகைவிட்டு மறைந்தாலும் வள்ளுவனின் உயர்கருத்துக்களைத் தம் கவிதைகளில் எடுத்தாண்ட இவரது பாட்டுத்திறன் இவ்வையத்தைப் பாலித்திடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

References

Abbott, J. (2007). *Romulus*. Chapel Hill, North Carolina: Yesterday's Classics.

Baldaeus, P., & Churchill, A. (1703). *A true and exact description of the most celebrated East-India coasts of Malabar and Coromandel : as also of the isle of Ceylon; with all the adjacent kingdoms, principalities, provinces, cities, chief harbours, structures, pagan temples, products, and living creatures ... with the draughts of their idols, done after their originals*. London: Printed for A. and J. Churchill.

Freeman, P. (2008). *Julius Caeser*. Riverside: Simon & Schuster.

Lord, J. K., & Sanborn, B. H. (1902). *Atlas of the geography and History of the Ancient World*. Boston : Benj. H. Sanborn & Co.

McLaughlin, R. (2014). *The Roman Empire and the Indian Ocean : the Ancient World Economy and the Kingdoms of Africa, Arabia and India.* Havertown : Pen and Sword.

Nagaswamy, R. (1995). *Roman Karur : a peep into Tamils' past*. Madras : Brahad Prakashan.

Narasiah, K. R. A. (2014). *THE PERIPLUS OF THE ERYTHRAEAN SEA*. Retrieved from http://www.tamilheritage.org.

Rathbone, D. W. (2019). *Muziris Papyrus*. New York: Oxford Research Encyclopedia of Classics.

Schoff, W. H. (trans.). (1912). *The Periplus of the Erythraean Sea: Travel and Trade in the Indian Ocean by a Merchant of the First Century*. New York: Longmans, Green, & Co.

Strabo. (*1932*). *The Geography of Strabo: Book XV* (H. L. Jones, trans.). London: William HeinemannLTD. Retrieved from https://archive.org/details/geographyofstrab07strauoft/page/n13

Subhashini, K. (2019). *German Thmizhiyal*. Chennai: Kalachuvadu Pathipakam.

Sylvanus, B. (1511). *Ptolemaic India*. Retrieved from https://artsandculture.google.com/asset/ptolemaic-india/SQF8lvV0tJA8yg

Warmington, E. H. (1928). *The Commerce Between the Roman Empire and India*. Great Britain: Cambridge university press. Retrieved from https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.125123/page/n7